

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. března 2017 samosoudcem Mgr. Petrou Starou, t a k t o:

Obžalovaný

I [redacted]
nar. [redacted] zaměstnáním operátor výroby, trvale bytem [redacted]

j e v i n e n , ž e

dne 26.11.2016 kolem 9.00 hod. v [redacted]
v herně [redacted] hlasitě, zřetelně a opakovaně provolával nacistický pokřik „[redacted]“, který
doplnil opakovaným zdvižením pravé ruky od hrudníku do výše očí, tedy tzv. „[redacted]“, když
tímto projevil loajalitu a sounáležitost s ideologií německého nacismu a s politikou Adolfa
Hitlera, přičemž tento pozdrav je považován za gesto propagující německý nacionální
socialismus se všemi jeho historicky doloženými zločiny,

t e d y veřejně projevoval sympatie k hnutí uvedenému v § 403 odst. 1 tr. zákoníku

č í m ž s p á c h a l

přečin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404
trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 404 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i (6) měsíců**.

Podle § 55 odst. 2 tr. zákoníku je trest nepodmíněný a pro jeho výkon se podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazuje do věznice **s dozorem**.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství podal dne 25.01.2017 na [REDAKCE] obžalobu pro přečin dle § 404 tr. zákoníku, kterého se dopustil jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení, stejně jako v řízení před soudem, připustil, že se uvedeného jednání dopustil. Na svou obhajobu uvedl, že byl pod vlivem alkoholu, motivaci svého jednání nedovede vysvětlit, protože o ideologii nacismu se nezajímá, neuznává ji. V podrobnostech pak upřesnil, že v uvedený den slavil s přítelkyní svátek, pil alkohol, u herny [REDAKCE] poté, co doprovodil přítelkyni domů, potkal známé, dal si s nimi pivo a více už si v podstatě nepamatuje. Pokud jde o pití alkoholu, uvedl, že v současné době moc nepije, v minulosti s tím měl problémy. V minulosti takové věci, pro jakou je podána obžaloba, dělal, a proto se k tomuto jednání doznal, protože ví, že to udělat mohl, ale důvod nezná. Dle jeho názoru ho možná někdo vyprovokoval nebo to bral jako humor a nebo chtěl na sebe upozornit. Pokud by byl střízlivý, určitě by nic takového neudělal, do baru s tímto úmyslem nešel, protože s danou ideologií nemá nic společného. Po poradě s kurátorkou dospěl k závěru, že problém je alkohol, přestal pít, začal se léčit. Všem osobám jeho jednání přítomným se omluvil. Nad svým jednáním vyjádřil lítost s tím, že rozhodně není neonacista.

Ke svým osobním poměrům dále uvedl, že je zaměstnán, pracuje v [REDAKCE] stará se o rodiče, je závislý na tom, aby pracoval, přispívá na dceru. Je si vědom, že je ve zkušební době. Byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení a listiny, které obžalovaný předložil soudu jako součást jeho obhajoby.

Za souhlasu stran byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE] ke kterým neměl obžalovaný připomínky. Z těchto důkazů vyplynulo, jakým způsobem se obžalovaný v baru choval, včetně tzv. [REDAKCE]. Návrh na osobní slyšení [REDAKCE] vzhledem k důkazní situaci, soud zamítl.

Dále byly stranám předloženy k nahlédnutí listinné důkazy a zprávy, zejména protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, protokol o zadržení osoby, úřední záznam PČR a městské policie o zásahu na místě, výsledky testu prokazujícího ovlivnění obžalovaného alkoholem, jakož i osobní výkazy obžalovaného. K dokreslení osobních poměrů obžalovaného obhájkyně krátkou cestou předložila vyjádření matky nezletilé dcery obžalovaného a aktuální zprávu K centra.

Dále soud provedl důkaz spisy Okresního soudu Most sp. zn. 3T 39/2014, 5T 156/2012, 3T 38/2011, 42T 250/2009, 3Tm 43/2008 a Okresního soudu Chomutov sp. zn. 5T 308/2007, za účelem posouzení celkového chování obžalovaného, typologii trestné činnosti, které se dopouští i jeho postojům k otázce nacismu či neonacismu. Z těchto zjistil, že obžalovaný má sklony k násilnickému a výtržnickému chování, které je často spojeno s provoláváním nacistických hesel, pozdravů. V tomto směru se obhajoba obžalovaného, že se takového jednání dopouštěl v mládí z jakési nerozvážnosti, jeví účelová, neboť za obdobná jednání byl postihován ve věku kolem ■■■ let, kdy o nerozvážnosti a neuvědomování si případných důsledků je na místě pochybovat.

S ohledem na to, že v rámci své obhajoby zaslal obžalovaný soudu své vyjádření (č.l.21), kde mj. zdůraznil, že není příznivcem neonacismu a toto hnutí by nikdy vědomě nepropagoval, nikdy nebyl neonacistou či nacistou a ultrapravicovou ideologii opustil, s nacistickým či neonacistickým hnutím se neztotožňuje, ale nazval by se jeho odpůrcem, jakož i s přihlédnutím k obsahu omluvných dopisů, zaslaných osobám v uvedený den přítomným jeho chování, předložených Probační a mediační službou (č.l. 73-75) kde uvedl, že učení Adolfa Hitlera nikdy neuznával a o tomto historickém období zdaleka nemá zásadní znalosti, požádal soud podle § 183 odst. 1 tr. řádu policejní orgán o opatření důkazu v podobě informací k osobě obžalovaného, včetně jeho veřejně přístupného facebookového profilu a touto zprávou provedl důkaz (č.l. 81-96). V tomto směru pak soud poukazuje zejména na fotografie, které obžalovaný zveřejňoval a náhled na oblíbenou a doporučovanou literaturu a filmy. Tvrzení obžalovaného, že není příznivcem nacistických či neonacistických ideologií, se pak jeví jako zcela nevěrohodné. Datování vložení příspěvků na profilu obžalovaného pak vyvrací jeho tvrzení, že se od uvedené ideologie distancoval. Nevýznamná není ani jeho komunikace, kde sděluje, že hledá někoho, kdo by mu vystavil potvrzení o tom, že přispívá na charitu, na což v rámci své obhajoby rovněž poukazuje. Osobní facebooková stránka obžalovaného je důkazem jím zastávaných názorů, které obsahují závažné, nebezpečné projevy, spočívající i v radikálním prosazování ideologie národního socialismu, nacionalismu, rasismu a xenofobie. Přestože na těchto stránkách nejsou prezentovány propracované neonacistické, antisemitské a xenofobní programy nebo jiné konkrétní projevy neonacistických hnutí, je možné konstatovat, že jejich obsah svědčí pro sounáležitost obžalovaného s takovou ideologií.

K tomuto důkazu měl obžalovaný připomínku, že akce, kterých se účastnil, byly legální, ohlášené, nejednalo se o neonacistické ultrapravicové akce, fotky jsou staré a facebookový profil není jeho, používal jich víc, asi poslední tři roky používá facebook pod svým jménem.

Dále byl proveden důkaz přehráním CD s kamerovým záznamem v baru ■■■ a to konkrétně kamerou č. 5 od 09:10 hodin do 09:22 hodin záznamu. Po provedení tohoto důkazu je zcela nepochybné, že se obžalovaný popsaného jednání skutečně dopustil tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, byť záznam neobsahuje zvukovou stopu. Významné je i další zjištění plynoucí z tohoto důkazu a to, že přítomné osoby zřejmě nesly s nelibostí chování obžalovaného, jakož i zjištění, že došlo ke vzniku konfliktní situace, kterou obžalovaný řešil vytažením teleskopického obušku.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný ■■■ svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku. Obžalovaný zcela zřetelně, veřejně a opakovaně v herně ■■■ dne 26.11.2016 kolem 9.00 hod. zdvihl pravou ruku od

hrudníku do výše očí. Z výpovědí přítomných svědků pak nepochybně vyplývá, že toto gesto bylo doprovázeno zvoláním „[REDAKCE]“. Soud nepřijal obhajobu obžalovaného, že své jednání nedovede vysvětlit, ale že v žádném případě nebylo spojeno s vyznáváním nacistické či neonacistické ideologie. Naopak v tomto směru dospěl k závěru, že obžalovaný zcela vědomě projevil sounáležitost s ideologií německého nacismu a s politikou Adolfa Hitlera. Soud neměl nejmenších pochybností, že obžalovanému je znám význam slov a gest, která na místě činu učinil, myšlenky německého nacionálního socialismu i všechny historicky doložené zločiny s touto ideologií spojené. Ani zjištění, že v době spáchání popsání jednání byl obžalovaný ovlivněn alkoholem, když ze záznamu o dechové zkoušce je patrné, že dne 26.11.2016 v 10.35 hod. bylo u něho zjištěno 2,99 promile (g/kg) alkoholu v dechu, jej trestní odpovědnosti nezbavuje a není polehčující okolností, která by snižovala míru společenské škodlivosti jeho jednání. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že za obdobné jednání byl obžalovaný již soudně trestán.

Při posuzování jednání obžalovaného soud pečlivě zvážil, že určitá slova a termíny jsou trvale používána při neonacistických projevech, nebo jsou to symboly, kterými se lze hlásit k takovému hnutí, přičemž ne každé pronesení takových výroků či provedení gest, musí nutně vyjadřovat sounáležitost s neonacismem. Avšak v případě obžalovaného [REDAKCE] je nutné přihlídnout ke kontextu jeho chování v občanském životě, k jím zjevně zastávaným a zveřejňovaným názorům, postojům propagujícím koncepci rasistického boje zejména proti Židům, Romům a přistěhovalcům, a nadřazenost tzv. bílých národů. Tyto názorové postoje obžalovaného svědčí pro jeho souhlasný postoj k českému neonacistickému hnutí. Pro úplnost pak soud uvádí, že neonacismus vychází z historického nacionálního socialismu. Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného je vyšší než nepatrná, v jeho případě se jedná o zjevný projev sympatií k hnutí, které směřuje k potlačení práv a svobod lidí podle § 404 tr. zákoníku a soud jej uznal vinným.

Při úvaze o trestu a o jeho výši vycházel soud z celkového stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného, přihlédl ke všem okolnostem, za nichž byl čin spáchán, jakož i k osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. V místě bydliště byl obžalovaný v letech 2011-2013 projednáván pro přestupek, z toho 2x za přestupek proti veřejnému pořádku, 1x pro přestupek proti občanskému soužití. V rejstříku trestů je vyznačeno od roku 2002 celkem 13 záznamů, přičemž obžalovanému byly ukládány tresty, jejichž výkon byl podmíněně odkládán, popř. tresty alternativní a další tresty, které nebyly spojeny s přímým odnětím svobody. Takováto odsouzení však nevedla k nápravě jednání obžalovaného. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Mostě dne 23.05.2014, sp. zn. 3T 39/2014, kdy mu za přečin dle § 358 tr. zákoníku byl uložen trest obecně prospěšných prací, který vykonal dne 09.08.2016 a trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, který vykonal dne 08.07.2016. Tohoto přečinu se však dopustil v době, která mu byla stanovena jako zkušební rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 04.09.2013, sp. zn. 5T 156/2012, po podmíněném odsouzení k souhrnnému trestu za přečiny dle § 404 tr. zákoníku, § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Zkušební doba podmíněného odsouzení byla prodloužena do 20.03.2017. Nyní projednáván trestné činnosti se tedy dopustil v této prodloužené zkušební době a jen krátce poté, co vykonal shora uvedené tresty obecně prospěšných prací a zákazu vstupu na sportovní a společenské akce.

Po zvážení všech zákonných hledisek dospěl soud k závěru, že jsou splněny všechny podmínky pro postup dle § 55 odst. 2 tr. zákoníku a je na místě ukládat již trest nepodmíněný, neboť uložení jiného trestu, vzhledem k osobě pachatele, u kterého se, jak je uvedeno výše, předchozí tresty minuly svým výchovným účinkem, by nevedlo k tomu, aby nadále vedl řádný život. Trest pak soud vyměřil na samé dolní hranici zákonné trestní sazby a pro výkon jej zařadil do věznice s dozorem. O nárocích na náhradu škody nebyl soud nucen rozhodovat, neboť se nikdo s takovým nárokem k trestnímu řízení nepřipojil.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Odvolání se podává prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 tr. řádu). Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu). Odvolání musí být ve stanovené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1 tr. řádu). Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (249 odst. 2 tr. řádu). V neprospěch obžalovaného může rozsudek odvoláním napadnout jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jeho způsobilost je omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 10. března 2017

Mgr. Petra Stará, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Petrášková